

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opusculum Theologico-Canonicum De Sponsalibus

Kugler, Johann

Norimbergæ, 1705

Quæstio VIII. An Sponsalia per Parentem pro Infante contracta, hunc
puberem factum obligent? Ex num. 15.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40883

QUÆSTIO VIII.

An Sponsalia per Parentem pro Infante contracta, hunc puberem factum obligent?

Ex num. 15.

98. **R**esp. Regulariter non obligant, ita *Sanch.* l. 4. D. 23. num. 3. cum plurimis cit. *Laym.* l. 5. Tr. 10. p. 1. c. 1. n. 12. *Gonzalez* in cap. 1. de desponsat. impub. fuse de hoc agens. *Bonacin.* T. 1. de Spons. q. 1. puncto 4. n. 8. & 9. *Pirrhing* n. 17. *Canisus* num. 2. *Wagnerek* & passim *Canonistæ* super cap. 1. de Despons. Impub. *König* num. 8. super tit. de Sponsal. *Oberascher* de Sacram. Matrim. *Contra Navar.* *Sotum*, & alios apud *Sanch.* num. 2. Prob. 1°. Ubi non est consensus utriusq^{ue}, non est conjugium. Ergo qui pueris dant puellas in cunabulis, & è converso, nihil faciunt; nisi uterq^{ue} puerorum, postquam venerit ad annos discretionis, consentiat, etiamsi Pater, & Mater hoc voverint (alij legunt, voluerint) & fecerint. c. Un. XXX. q. 2. & supra n. 4. 5. 6. dictum est, Sponsalia non dari sine consensu. 2°. Juxta cap. Un. §. fin. de Despons. Impub. in 6. Sponsalia pro filiis absentibus, aut ignorantibus contracta, hos non obligant, nisi eadem postmodum libero suo consensu ratificaverint. Ergo idem dicendum est de Sponsalibus, quæ Pater contraxit pro infante.

fante. 3°. Teste *Angelico in 4. Dist. 29. q. un. art. 4.* In matrimonio est quasi servitus quædam perpetua, & ideo cùm homo liberæ conditionis sit, non potest ad hanc servitutem compelli, quod tamen fieret, si obligaretur Sponsalibus, non suâ, sed Parentum voluntate contractis. Idem S. Doctor 2. 2. q. 104. a. 5. ait; in his, quæ ad proprij corporis sustentationem proliisque generationem attinent, omnes homines esse pares, nec filios subijci Parentibus: Subjicerentur autem, si eos ligarent Sponsalia à Parentibus contracta. Unde *c. Cùm virum 12. de Regul.* dicitur: de puella quadam: *Quia liberum habet arbitrium in electione propositi, sequi Parentum non cogitur voluntatem.* 4°. Juxta num. 4. & 42. Matrimonia debent esse liberrima; talia autem non essent si liberos non consentientes stringerent Sponsalia per Parentes contracta ergo.

99. Ob. 1°. *c. 1. de Despons. Impub. in fine* expressè de filio in infantia desponsato dicitur: *Postquam filius pervenerit ad perfectam ætatem, omnino debet hoc adimplere.* Ergo. R. Cum multis apud *Sanch. l. c. debet*, debito decentiæ, & honestatis C. debito præcepti N. R. 2°. Debet per accidens, & quidem debito charitatis, si Parentis multùm interfit, ut si per ejusmodi nuptias gravissimæ lites componi, aut Parens alio modo non sustentabilis, à filio per nuptias ad magnas opes promovendo, sustentari possit (si tamen filius aliunde ducturus erat, & Sponsalibus aliis non sit innodatus) *Con. debet*

per se, & absque talibus circumstantiis N. R.
 3°. Cum Barbosa in Collect. hic: *debet*, hoc est,
 obligatur, usque ad pubertatem (si post septen-
 nium Sponsalia tacite, vel expresse ratificavit)
 & postmodum simpliciter; si pubes factus non
 reclamavit in continenti, juxta dicta n. 19. C.
 Debet præcisè vi Sponsalium per Parentes contra-
 ctorum N. Denique secundum Canisium de-
 bet, si nulla sit rationabilis causa resiliendi; vel
 juxta Layman. debet implere, hoc est consensum
 matrimonij elicere, ex supposito quòd velit ha-
 bere verum matrimonium, quod sine proprio
 consensu contrahentium non subsistit, non debet
 autem debito *absoluto*. Vide Gonzalez & Pir-
 hing *super illud cap.*

100. Ob. 2°. Eo solùm casu filia conceditur
 licentia dissentendi à voluntate Patris, quo in-
 dignum moribus, vel turpem Sponsum ei Pater
 eligeret. *l. sed qua Patris 12. ff. de Sponsal.*
 ergo extra hos casus debet voluntati Patris obe-
 dire. R. 1°. Jus civile, & hoc loco *l. 7. §.*
1. ff. de Sponsal. & l. 2. ff. de ritu nupt. & l. 5.
12. 20. C. de Nupt. & Princ. Instit. de Nupt.
 solùm loqui de debito decentiæ, & honestatis,
 non necessitatis, cum aliàs pro Sponsalibus ex-
 presse requirat consensum contrahentium. ut *l.*
11. & 13. ff. de Sponsal. R. 2°. Leges esse
 correctas per Canones, præsertim dum etiam
 matrimonia sine consensu Parentum inita dicunt
 esse invalida, contra decisionem Trident. Sess.
 24. c. 1. *De reform. Matr.* Imò Canisius in
præfat. super Tit. de Sponsal. ait: leges Civiles
 de

de matrimonio contrahendo, vel distrahendo disponentes, (quantum nempe ad substantiam matrimonij) nullius esse momenti, quod ipsum exemplis probat vide Zoef. super tit. de Sponsal. in Decretal.

101. Ob. 3°. Potest filius à Parente in necessitate vendi, l. 2. C. de Parric. qui filios. ergo etiam desponsari. R. 1°. Potest vendi, ut labore suo pretium pro Parentis sustentatione comparet ; & insuper sic, ut quandocumque possit redimi C. potest vendi in strictam servitutem, sinè spe redemptionis, prout spem non habet liberationis à matrimonio semel inito N. Antec. & Conseq. R. 2°. D. Conseq. juxta dicta num. 99. Potest desponsari, si per hoc succurratur Patri extremè indigo, & si nihil obstat C. secus N. Disparitas præterea est, quòd sic venditus non obligetur ad specialem amorem Domini ; obligetur autem Maritus ad amorem uxoris, quomodo verò amabit, quam invitus ducit ?

102. Ob. 4°. Sæpius à Parentibus Illustribus Infantes desponsati fuerunt. Ergo hi adultiores facti, tenentur obedire, alioquin desponsationes illæ forent frustraneæ. 2°. Jure gentium inductum, & Pontificio confirmatum est, c. 1. 3. 4. XXX. q. 5. c. Honorantur 13. XXXII. q. 2. ut proles à Parentibus nuptui tradantur ergo.

103. Resp. Id quidem nonnunquam accidisse ; scribit tamen Nicolaus Myler ab Ehrenbach apud König supra citatum ; ejusmodi immatura Sponsalia saniores Politicos ferè omnes

dissuadere, utpote invalida, & ut plurimum fluctuosa. Nihilominus frustranea prorsus non sunt, quia saltē pars altera obligabitur tanquam simplici promissione juxta dicta n. 62. Similiter obligantur Parentes, nē posthac resistent, si proles adultior facta in talem promissionem consenserit, sed ut ex sua parte tali consensui procurando potiùs cooperentur. *arg. c. un. XXXII. q. 3.* Ad 2^m. R. Inductum & confirmatum est, ut tradantur nuptui, cum consensu, saltē tacito earum, qui sic traduntur, juxta num. 15. C. sinè consensu, aut ratificatione eorum N.

QUÆSTIO IX.

An valida sint Sponsalia sinè consensu Parentum inita?

104. **M**atrimonia sinè consensu Parentum inita valere, definit *Trid. Sess. 24. c. 1. de Reformat. matrim.* ubi anathemate ferit, dicentes: *Matrimonia à filiis familias sinè consensu Parentum contracta, irrita esse, & Parentes ea rata, vel irrita facere posse:* Quia nempe illis concessum non est impedimenta matrimonij statuere: quamvis teste *Wagnerek super c. 1. de Despons. Impuberum*, aliqui Juris Consulti & cum his Lutherus, Melanchton, Erasmus, docuerint, ea non valere refutati; à *Bellarmin. l. 1. de Matrim. c. 19.* & *Canisio super c. 1. de Desponsal.* Unde quæstio est de talis Sponsalibus; ad quam